

شوق زیارت اول

روایتی از دختران نوجوان کشورمان که اولین بار چشمشان به گنبد و بارگاه امام مهربانی ها روشن شد

چهارشنبه‌های امام رضایی

هر سه باهم حرف می‌زنند: «خوبیم، شما چطورین؟ اومدیم حرم، خیلی خوبه.» جلورودی رواق دارالهدایه در حال گفت‌وگو و تصویربازی با بانوی میان سالی هستند که مادر یکی از آن‌هاست. تلفن همراه دست‌به‌دست می‌شود و سروصدای صحن و هیجان آن‌ها، فضای حرم را در نیمه روز زنده‌تر کرده‌است. سه‌دختر دانش‌آموز با آن نوار آبی رنگ روی شانه‌شان از بقیه‌زائران حرم امام‌رضاع) سوا اولین گروه از زائران آقااست که به‌نام زیارت‌اولی راهی مشهدالرضا(ع) شده‌اند. چندروزی مهمان ما هستند و می‌روند تا گروه بعدی از راه برسد. بهمن امسال پس از یک وقفه چندساله کرونایی، بار دیگر دانش‌آموزان روستاها، شهرها و استان‌های دیگر که تجربه زیارت آقارانداشتنند، بار سفر می‌بندند و وارد می‌شوند. قرار است تا پایان سال ۴هزار و ۵۰۰ نفر دانش‌آموز دختر و پسر در قالب تیم‌های یانصدنفره مهمان شهر امام مهربانی هادرادگاه ثامن‌الحجج(ع) شوند.

گزارش روز

تیم جدید روزنامه نگار

سه برنده هم کلاسی

کمی طول می‌کشد که از هیجانشان کاسته شود و آرام بگیرند برای گفت‌وگو، اما بازهم با هم به سوالاتم پاسخ می‌دهند. ابتدای معرفی پشت سرهم اسمشان را می‌گویند، نازنین زهرا، سارا و ملیکا. با هم دوست هستند و هم‌کلاسی. ملیکامی‌گوید: «مدیر مدرسه اسم همه بچه‌های متقاضی رانوشت و قرعه‌کشی کرد، اما خیلی جالب بود که اسم ما سه نفر که هم‌کلاسی بودیم. از بین همه بچه‌های مدرسه بیرون آمد. برای همین مادرهایمان رفتند مدرسه و دیدگ اش پشت پای ما را رابر گذاشتند برای همه بچه‌ها».

باید اسم شهر و استان‌شان را می‌دانستم و سارا که جلوتر است و پرچب‌وجوش‌تر، سریع‌تر از بقیه پاسخ می‌دهد: «ما از استان مرکزی آمده‌ایم، شهرستان خنداب، روستای استوه. وقتی اسم‌هایمان را می‌نوشتند، نگفتند برای چه کاری است. فقط پرسیدند چه کسانی تا حالا مشهد رفته‌اند؟ اسم نوشتیم، ولی روحمان هم خبر نداشت که قرار است بیاییم زیارت».

از نازنین زهرا می‌پرسم واقعا تابه حال مشهد نیامده‌است؟ اوهم در میان همههم دوستان دیگرش پاسخ می‌دهد: نه، واقعا تا همین امروز مشهد را ندیده‌بودم. وقتی توی مدرسه اسم ما را اعلام کردند و گفتند که ماجرای ثبت‌نام چیست، بعضی دخترها خوش حال شدند، بعضی نا راحت و عده‌ای هم معلوم بود به ما حسادت می‌کردند.» این جمله را که می‌گوید، همه می‌خندند و حرفش را تأیید می‌کنند.

کلاس هشتمی‌های مدرسه یک شبانه‌روز در راه بوده‌اند. قدمگاه امام‌رضا(ع) درنیشابور مانده‌اند و یک شب در دامغان. آن‌قدر برایشان خاطره‌شده‌است که هر سه جملات هم‌را کامل می‌کنند. ملیکا دوباره تکرار می‌کند: «از دیروز که راه افتادیم، نمی‌دانید چقدر به ما خوش گذشته‌است. امروز هم که آمدیم حرم، اول‌زنگ زدیم به مادرهایمان که از راه دور زیارت کنند. بهترین سفر زندگی‌ماست. حرم امام‌رضا(ع) خیلی حس خوبی دارد».

سه روزی را در برنامه‌های اردوگاه حاضر می‌شوند، حرم می‌روند و خرید کوتاه سوغاتی و بعد به‌خانه و مدرسه‌شان در آن روستا برمی‌گردند، با دنیایی از خاطرات تکرارنشده‌نی.

طلییده شده امام‌رضا(ع)

از روی تفاوت پارچه‌های رنگی روی شانه‌هایشان می‌توان به تفاوت شهرت که از آن آمده‌اند، پی برد. هر کدام به‌بنایی به امام‌رضا(ع) سلام داده‌اند. زهرا لایچینی میان جمعیتی که در رواق دارالهدایه حاضرند و سخنرانی را گوش می‌کنند، نشسته‌است. به‌آرامی سخن می‌گوید، به‌طوری‌که صدایش به‌سختی شنیده می‌شود: «مدیر مدرسه گفت اگر در کودکی هم آمده باشیم مشهد، باز هم زیارت‌اولی محسوب می‌شویم و می‌توانیم ثبت‌نام کنیم. چون چیزی به‌یادمان نمانده است. من هم وقتی نوزاد بودم، با پدر و مادرم آمده‌ام زیارت، اما هیچ خاطره‌ای یادم نبود. برای همین اسمم را نوشتیم. این اولین تجربه زیارت تهیای من است».

از یکی از مدارس شیروان آمده‌است. ناز زیارت حرف می‌زند، چشمان معصومی پر از اشک می‌شود: «خیلی خوش‌حالم. نمی‌دانم چطور بگویم، ولی فکر کنم نعمت بزرگی به من هدیه داده‌اند. مادرم که شنید انتخاب‌شده‌ام، گفت امام‌رضا(ع) تو را طلیده‌است. تصویری از حرم و زیارت‌نداشتم، اما وقتی از خیابان گنبد آقا را دیدم، نمی‌دانم از شادی بود یا غصه، فقط گریه می‌کردم. کار دیگری نمی‌توانستم».

با خودش کلی التماس دعا آورده‌است. میان همان کلماتی که آهسته‌ادا می‌کند، تأکید می‌کند که یادش نمی‌رود برای همه دعا کند و اینکه «همه چی خیلی خوبه».

پیغام رسان بچه‌های خوابگاه

به زبان نزدیک هستند و همسایه، اما به‌توان آمدن دور. اهل فاروج است، ولی یکی از روستاهای دورش. آن‌قدر دور که برای تحصیل از روستای کوچکی به‌نام

آرمود آقاجی برای تحصیل راهی مدرسه‌ای شبانه‌روزی در فاروج شده‌که خوابگاهی است و هم‌کلاسی‌هایش دیگر جزوی از خانواده او شده‌اند. خودش را فاطمه نبی معرفی می‌کند. کلاس هفتم. هیجان زیادی دارد. هنوز از اینکه اسمش به‌عنوان زائر امام‌رضا(ع) برنده‌شده، شگفت‌زده‌است: «یک‌دفعه اتفاق افتاد. اصلا باور نمی‌کردم بیایم حرم. الان هم که آمده‌ام، هنوز باور نمی‌کنم. کسی هم باورش نمی‌شود که من با این راه نزدیک تابه‌حال یک‌بار هم مشهد نیامده باشم».

با آن دل پاک و صاف و سواده‌اش فقط دوست دارد رهایش کنند که پای ضریح بنشیند و دعا کند: «همه‌دعاهای بچه‌های خوابگاه رانوشته‌ام و با خودم آورده‌ام که فراموش‌نشان باید برای بعضی‌ها دعا کنم که بیماری‌شان شفا پیدا کند، برای کار و درآمد خانواده‌ام دعا کنم و خیلی چیزهای دیگر» می‌خندد و می‌گوید: «ای کاش سال‌های بعد هم بیایم. شاید بعضی دعاها را فراموش کنم».

آزروی آرامش ایران

سهمیه مدرسه آن‌ها شش نفر بوده‌است. شهرستان دولت‌آباد، استان تهران. همه منتخبان مدارس یک استان با هم راه افتاده‌اند و راهی مشهد شده‌اند. تهرانی‌ها باسه اتوبوس آمده‌اند. پیش از اینکه خودش را معرفی‌کند، چادرش را مرتب می‌کند. هنوز از خستگی راه خواب‌آلود است، اما همراهی می‌کند. فاطیما لطیفی هم کلاس هشتمی است. او ماجرای انتخابش را شبیه بقیه باهیجان تعریف می‌کند، باهمانی اطلاعاتی، خوش حالی و اشتیاق: «تاکنون با دوستانم حتی یک اردوی معمولی هم نرفته‌بودم، چه برسد به سفر چندروزه. این بهترین مسافرت زندگی‌من است. آن‌هم حالا که برای زیارت امام‌رضا(ع) آمده‌ام. خیلی ذوق داشتم، این‌قدر که همه مسیر این دوروز را نتوانیدهام، هیچ کدام از اعضای خانواده شش نفری‌اش هم به مشهد نیامده‌اند و او حالا نماینده آن‌ها در حرم است: «مدام دعا می‌کنم که کشورم از شلوغی و ناآرامی نجات یابد کند و امنیت باشد. دوست ندارم زندگی‌مان به هم بریزد. بعد برای مادرم دعا می‌کنم. از کاری که می‌کند، راضی نیست». دارم دعا می‌کنم کار بهتری برایش پیدا بشود. کاش امام‌رضا(ع) دعایم را برآورده‌کند که وقتی برگشتم خانه، مادرم برود سرکار جدیدش».

مادرم خوش حال بود مراسم سخنرانی تمام شده‌است و بچه‌ها پرانگنده شده‌اند. باید وضو بگیرند و برای نماز ظهر به رواق برگردند. اودر حال عکس‌گرفتن از دختری است که کنار یکی از ستون‌های آینه‌کاری ایستاده‌است. کارشان که تمام می‌شود، می‌گوید: «من فاطمه حسنی هستم و از شهرستان ملارد آمده‌ام زیارت».

پدرش سال‌ها پیش فوت کرده‌است. خودش مانده و مادرش که هم‌برایش پدری کرده‌است و هم مادری، برای همین هیچ وقت نه پول مشهد آمدن داشته‌است و نه فرصتش را: «نه تابستان‌ها می‌توانستیم بیایم مشهد، نه‌عید. چون مادرم خانه‌مردم کار می‌کرد و مرخصی نداشت. خیلی دوست داشتمم بیاییم، اما هزینه سفر زیاد بود. برای همین من تا حالا حرم امام‌رضا(ع) را ندیده‌بودم».

دنیاله حرفش را ادامه می‌دهد: «مادرم که فهمید قرار است ما را بیاورند مشهد، خیلی خوش حال شد. به‌جان معلم‌های مدرسه دعا می‌کرد حالا که خودش نمی‌تواند من را سفر ببرد، آن‌ها می‌برند، آن هم مجانی و بدون هزینه».

از وقتی اتوبوس شهرشان راه افتاده، تا مشهد گریه کرده‌است: «از مدرسه‌ما که اسمش فاطمی‌ه‌است، فقط سه نفر انتخاب‌شدند. کنار دوستانم که نشسته‌بودم، از همان‌جا تا مشهد گریه‌کردم. اصلا باورم نمی‌شد که چطور برای زیارت حرم انتخاب شدم».

معلوم است که اولین دعاهايش برای مادرش است: «برای همه دعا می‌کنم، اما مادرم اصلی‌ترین است. دعا کردم همیشه سلامت باشد و من در زندگی‌ام آدم موفق‌ی بشوم و به مادرم کمک کنم». کاری‌کنم که بقیه زندگی‌اش را سختی نکشد. برای همه معلم‌هایم هم دعا می‌کنم. آن‌ها باعث وبانی زیارت ما شدند».

حضور زائران اولی با مدیران مشهدی

گروه اول از استان‌های تهران، مرکزی و خراسان‌شمالی آمده‌اند. هر مدرسه سهمیه‌ای داشته و اولویت با مدارس شبانه‌روزی و البته متوسطه دوره اول بوده‌است. برخی شهرستان‌ها اولین بار زیارت‌اولی آورده‌اند. هر گروه را مربی‌ها و سرگروه‌ها هدایت می‌کنند. اما وقتی به مشهد می‌رسند، گروهی‌که سال‌ها کارشان همین بوده‌است، مدیریت هر کاروان را برای هدایت در شهر و حتی حرم برعهده می‌گیرند. حسین حاجی محمدی، مرد میان‌سالی که بیرون از رواق ایستاده و رفت‌وآمدها را هدایت می‌کند، مسئول اردوی زائران رضوی اداره‌کل آموزش و پرورش استان است. در مجموع گروه‌شان شامل ۹ نفر از کارکنان بازنشسته فرهنگی است و درباره نحوه فعالیتشان پس از ورود دانش‌آموزان به مشهد می‌گوید: «ببخش نفر مدیر کاروان داریم، دونفر مسئول خوابگاه خواهران و یک نفر مسئول نقلیه. همین تعداد همه ورودی‌ها به مشهد راه‌دایت می‌کنند. سال‌هاست کارمان همین است: نزدیک به چهارده یاپانزده سال، همه از حرم‌مان حضرت هستند و به‌راحتی بچه‌ها را در حرم هدایت می‌کنند».

به‌گفته‌اوقرار است شش دوره دختران و چهار دوره پسران به‌مشهد بیایند و عدد دقیق ورودی گروه اول ۵۸۰ نفر بوده‌است.

حاجی محمدی یادآوری می‌کند: «طرح زیارت‌اولی‌ها پیش از شیوع کرونا همیشه در دهه‌کرامت برگزار می‌شد و امسال اولین بار در این فصل از سال برنامه‌ریزی شده‌است».

شهریار

۴شنبه ۱۴۰۱ خرداد ۱۴

۱۳

SHAHRAH NEWS IR

نام ده

شرایط عجیب برخی مدارس غیردولتی و ثبت‌نام‌هایی که از زمستان برای مهر سال آینده آغاز می‌شود

وقتی بوی ماه مهر از بهمن به‌مشام می‌رسد!

و به طبع کیفیت رسیدگی به دانش‌آموزان را کاهش می‌دهد».

نقش آموزش و پرورش چیست؟

برای بررسی بیشتر موضوع‌هایی که با آن روبه‌رو شدیم، به سراغ نهاد متولی این موضوع رفتیم و با کارشناس مسئول مدارس و مراکز غیردولتی اداره‌کل آموزش و پرورش خراسان‌رضوی در این باره گفت‌وگو کردیم.

محمد طیبی در توضیح تفاوت موجود میان شهریه مدارس غیردولتی می‌گوید: «شهریه این مدارس عدد ثابتی نیست و آموزش و پرورش هرسال با در نظر گرفتن یازده معیار، این میزان را برای هر مدرسه مشخص و ابلاغ می‌کند. شاخص‌هایی از جمله فضای آموزشی، میزان اجاره‌بهای محیط آموزشی و میزان پرداختی به‌کادر مدرسه در این باره بررسی و شهریه مصوب بر این اساس تعیین می‌شود».

وی با اشاره به اینکه شهریه سال تحصیلی آینده برای مدارس غیردولتی تاکنون مشخص نشده‌است، می‌افزاید: «در سال تحصیلی جاری یعنی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ به‌طور متوسط ۵۳ درصد افزایش شهریه داشتیم که میزان آن در مدارس مختلف با توجه به شاخص‌های بررسی‌شده متفاوت بود. به‌عنوان مثال در شهر مشهد شهریه مصوب برای مدارس غیردولتی در دوره ابتدایی در امسال بین ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان تا ۱۴ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان است. همچنین در صورت وجود برنامه‌های آموزشی بیش از ساعت معمول در این مدارس، شهریه مکمل دریافت می‌شود».

طیبی با تصریح اینکه ۱۱۳ هزار دانش‌آموز در شهر مشهد در حال تحصیل هستند، می‌گوید: «تعداد دانش‌آموزان مدارس غیردولتی در مقایسه با پار سال بیش از ۱۲ درصد افزایش داشته‌است. این می‌تواند نشانگر گرایش بیشتر خانواده‌ها به این مدارس باشد. با توجه به رویکردهای متفاوتی که در برخی از این مدارس وجود دارد، برنامه‌های آموزشی مکمل آن‌ها متفاوت‌است. به‌عنوان مثال برخی از آن‌ها رویکرد مهارتی دارند و بر این اساس برنامه‌ریزی می‌کنند، کارشناس مسئول مدارس و مراکز غیردولتی اداره‌کل آموزش و پرورش خراسان‌رضوی در توضیح شیوه‌های نظارتی بر مدارس غیردولتی می‌افزاید: «نظارت بر این مدارس هم از طریق بازدید میدانی و هم از طریق سامانه مدارس و مراکز غیردولتی و توسعه مشارکت‌های مردمی انجام می‌شود. همچنین خانواده‌ها می‌توانند در صورت مشاهده تخلف، شکایاتشان را از طریق این سامانه ثبت و پیگیری کنند. ضمن اینکه باید در نظر داشت که برخی موارد مانند نحوه پرداخت شهریه در تعامل و توافق مدارس غیردولتی با خانواده‌ها تعیین می‌شود و روند آ‌پزش تعیین‌شده‌ای برای آن وجود ندارد».

با مروری بر صحبت‌های خانواده‌ها و مسئولان، به نظر می‌رسد در عین برخی ابتکارات مثبت به‌کارگرفته‌شده در مدارس غیردولتی و نیز وجود چارچوب‌های نظارتی برای پیشگیری از تضییع حقوق دانش‌آموزان و والدین، هنوز نقاط ضعفی در عملکرد این مدارس وجود دارد که خانواده‌های دغدغه‌مند درباره تحصیل فرزندان را با مشکلاتی در این زمینه روبه‌رو می‌کند. اینکه چرا ثبت‌نام این مدارس در زمانی انجام می‌شود که هنوز شهریه‌های سال تحصیلی آینده مشخص نیست یا ابهاماتی که در نحوه و کیفیت ارائه خدمات آموزشی مدارس غیردولتی وجود دارد و مواردی از این قبیل ضرورت به‌کارگیری روش‌ها و چارچوب‌های نظارتی دقیق‌تر و جامع‌تر از سوزی نهادهای ذی‌ربط را یادآور می‌شود.

آموزشی خوبی در برخی از این مدارس

در نظر گرفته‌شده‌است که از نقاط قوت آن‌ها محسوب می‌شود، اما شهریه‌های به‌نسبت زیاد و مشخص نبودن میزان آن در زمان ثبت‌نام یکی از مسائلی است که با آن روبه‌رویم؛ به‌ویژه آنکه در بسیاری موارد هزینه‌های دیگری نیز با عناوین مختلف در طول سال تحصیلی از والدین دریافت می‌شود».

مادری که به تازگی همراه پسرش برای ثبت‌نام پایه اول به یکی از دبستان‌های غیردولتی ناحیه ۲مشهد مراجعه کرده‌است، ضمن تمجید از برخورد خوب و روی خوش کادر آموزشی و کارشناسان آن با والدین و نوآموزان، نحوه دریافت هزینه ثبت‌نام را چنین توصیف می‌کند: «در روز مراجعه به مدرسه و پس از مصاحبه با فرزندم، مدیر دبستان درخواست رازیز ۵ میلیون تومان برای ثبت‌نام به‌صورت علی‌الحساب در همان روز را داشت که برای من مقدور نبود.» نکته دیگری که برخی والدین به آن اشاره کردند و از آن گلایه داشتند، فاصله زمانی درخو‌ر توجه میان انجام مصاحبه با نوآموز و اعلام نتایج پذیرش است که با توجه به هم‌زمانی این فرایند و تداخل آن با زمان ثبت‌نام دیگر مدارس غیردولتی، آن‌ها را در حالت تعلیق و بلاتکلیفی و فرزندان را در انتظار نگه می‌دارد و انتخاب میان گزینه‌های در نظر گرفته‌شده را دشوار می‌کند.

چرا سراغ غیردولتی‌ها می‌رویم؟ برای والدینی که فرزندانشان قصد ورود به مقطع تحصیلی جدیدی مانند دبستان یا دبیرستان را دارند، انتخاب مدرسه یک علامت سؤال بزرگ است که پاسخ آن به عوامل گوناگونی مانند کیفیت آموزشی، هزینه ثبت‌نام، فاصله خانه تا مدرسه و عوامل دیگر بستگی دارد. با توجه به اهمیت

بیشتری که امروزه کیفیت محیط آموزشی و دوران تحصیلات پایه در میان خانواده‌ها پیدا کرده‌است، به‌نظر می‌رسد دقت نظر والدین در این باره بیشتر شده‌است و همه توانشان را برای انتخاب بهتر در این زمینه به‌کار می‌گیرند.

یکی از مادران که دخترش در حال تحصیل در دوره دبستان است، از تعامل مثبت کادر آموزشی با دانش‌آموزان و نگرش‌های نوین و غیر کلیشه‌ای در قبال آن‌ها را از نقاط مثبت برخی مدارس غیردولتی ذکر می‌کند و این موضوع را از دلایسل گرایش به این محیط‌های آموزشی می‌داند. او که خود دانش‌آموخته رشته مدیریت آموزشی است، در این باره می‌گوید: «نحوه ارتباط معلمان با دانش‌آموزان در این مقطع سنی بسیار مهم است، به‌طوری‌که نمی‌توان فقط انتقال محتوای درسی در کلاس را مورد توجه قرار داد

و از دیگر موضوع‌های تربیتی و روان‌شناسی غفلت کرد. در برخی از این مدارس به‌کارگیری روش‌ها و نگرش‌های نو در تعامل با دانش‌آموز، حس بهتری را از حضور در مدرسه برای اورقم می‌زنند، به‌گونه‌ای که او اشتیاق بیشتری برای صرف‌وقت در مدرسه و مشارکت در برنامه‌های آموزشی خواهد داشت. باین حال، برخی مدارس غیردولتی نیز برای اقناع والدین و دریافت هزینه بیشتر، فشار بر دانش‌آموز را برای یادگیری حجم بیشتر محتوا و کلاس‌های جانبی افزایش می‌دهند که اثر خوبی بر فرزندان ندارد. همچنین بر خلاف انتظار والدین، تعداد دانش‌آموزان هر کلاس در برخی مدارس غیردولتی، با وجود شهریه‌های زیاد، در حدود سی نفر یا بیشتر است که حتی از مدارس دولتی نیز بیشتر است

قدیم‌ترها شاید دغدغه جدی پدرها و مادرها درباره تحصیل فرزندان از اواخر دوره دبیرستان آغاز می‌شد، جایی

که موضوع کنکور و قبولی در رشته‌ها و دانشگاه‌های برتر داغ بود، اما گویا امروز موضوع تحصیل فرزندان خیلی زودتر به‌عنوان یک مسئله پیش روی والدین قرار می‌گیرد، چنان که انتخاب یک مدرسه برای فرزندان و ثبت‌نام آن‌ها، به‌ویژه برای آغاز دوره‌های ابتدایی و متوسطه نیز چالش‌هایی را در برابر آن‌ها نمایان کرده‌است و عجیب‌تر آنکه این چالش‌ن‌در نزدیکی‌های آغاز سال تحصیلی، بلکه از خیلی وقت پیش‌تر، یعنی زمستان سال قبل آغاز می‌شود، چنان که این روزها نیز بسیاری از والدین درگیرودار این موضوع هستند. این موضوع به‌ویژه برای والدینی که از میان مدارس غیردولتی به دنبال گزینه‌ای مناسب می‌گردند، بیشتر به چشم می‌آید. با کم‌ی پرس‌وجو در این باره، زوایای بیشتری از موضوع روشن می‌شود.

خان اول، ثبت‌نام

در حالی که فرایند ثبت‌نام مدارس دولتی در زمانی نزدیک‌تر به آغاز سال تحصیلی انجام می‌شود، غیردولتی‌ها این روند را به‌ویژه برای پذیرش پایه اول، از زمستان سال قبل آغاز می‌کنند و مراحل گوناگونی را نیز برای آن در نظر می‌گیرند. با مراجعه و گفت‌وگو با تعدادی از این مدارس، بیشتر جویای موضوع شدیم. یکی از مدارس غیردولتی واقع در ناحیه ۶مشهد، فرایند ثبت‌نام را شامل مراحلی از جمله پیش‌ثبت‌نام اینترنتی، مراجعه حضوری و مصاحبه با دانش‌آموز می‌داند که در صورت

پذیرفته‌شدن پس از طی این مراحل، والدین می‌توانند به ثبت‌نام اقدام کنند. در پاسخ به سؤال درباره میزان شهریه سال آینده با این جواب روبه‌رو شدیم که نرخ شهریه هنوز مشخص نشده‌است، اما در زمان ثبت‌نام علی‌الحساب ۴ میلیون تومان دریافت می‌شود.

با پرس‌وجویی در چند مدرسه غیردولتی دیگر نیز با وضعیت مشابهی روبه‌رو شدیم. حال آنکه یکی از سؤال‌های بیش روی والدین این است که با وجود مشخص نبودن شهریه سال تحصیلی آینده، چطور باید درباره انتخاب مدرسه، ثبت‌نام قطعی و پیش‌پرداختی در حدود سه چهار میلیون تومان تصمیم گرفت! این درحالی است که با توجه به‌وضع اقتصادی موجود و قراردادن بسیاری از خانواده‌ها در تنگنا، میزان شهریه یکی از عوامل اثرگذار در این انتخاب خواهد بود. موضوع آ‌تج‌جدی‌تر می‌شود که وقتی از رقم شهریه امسال مدارس غیردولتی از آن‌ها سؤال می‌کنیم، با پاسخ‌های متنوعی روبه‌رو می‌شویم، چنان که در پ‌نچ مورد از آن‌ها که تقریباً در یک محدوده قرار گرفته‌اند فاصله چندانی با هم نداشتند، با پنج نرخ متفاوت ۱۰ تا ۱۸ میلیون تومان روبه‌رو شدیم. نحوه دریافت این مبالغ نیز متفاوت است و شامل دریافت‌های نقدی و چکی می‌شود. دریافت مبالغ اضافی در طول سال تحصیلی نیز از مواردی است که والدین همیشه از آن گلایه داشته‌اند.

دغدغه والدین و انتظار دانش‌آموزان

با تعدادی از پدر و مادرهایی که در محیط‌های آموزشی حضور داشتند، در این باره هم صحبت شدیم تا موضوع را از نگاه آن‌ها ببینیم. پدری که در فرایند انتخاب دبستان برای فرزند شش‌ساله‌اش گزینه‌های گوناگونی را در میان مدارس غیردولتی بررسی کرده‌است، در این باره می‌گوید: «امکانات و برنامه‌های

گزارش